

STUDIEDAG IN SAMENWERKING MET DE BVRGS

GEEN BOEMAN. GEEN SUPERMAN. WIE BEN JE DAN ALS MAN?

Nadenken over genderstereotypering van mannen in (intieme) relaties.

9.30 h: Welkom en inleiding

9.40 h: Nathan Vos: Hoe we mannen in leven houden.

Een persoonlijke zoektocht naar de strijd van de moderne man.

10.00 : Katrien Van der Heyden

Is bont en blauw een mannenkleur? Man zijn in tijden van grensoverschrijdend gedrag.

11.00 : Pauze

11.20 : Lucas de Man: De man is lam: Een theatrale vertelling over Man zijn.

12.30 : lunch

6 sprekers uit de praktijk in de namiddag, ieder met 20' spreekijd en vanuit hun eigen invalshoek.

13.30: May Michielsen: De consequenties van de genderopvattingen van de therapeut in relatietherapie.

13.55: Jan Hoet: Mannen en autoriteit

Geweldloos Verzet en Nieuwe Autoriteit als alternatief voor patriarchale rolpatronen.

14.20: Jef Sloopmaekers: Mannen en geweld

14.45 Pauze

15.00 Wim Slabbinck: Mannen en hun seksualiteit

Zwijgen is zilver, spreken is goud.

15.25 Erik Cuyvers: M -X-V

15.50 Birsen Taspinar: Man zijn in 2 culturen

16.15 Afsluiting

16.30: Einde met een drink

PRAKTISCH

Donderdag 3 oktober 2019 van 9.30 TOT 16.30 UUR

Plaats: Horta Art Nouveau Zaal

Hopland 2, 2000 Antwerpen

Prijs: € 150

- € 20 bij inschrijving voor 15 augustus

- € 20 Leden BVRGS.

Inschrijven en betalen via de website www.schoolvoorrelatietherapie.be

Nathan Vos:

Is hoofdredacteur van Zin Magazine. In 2017 verscheen zijn boek 'Man o man, een zoektocht naar de strijd van de moderne man', waar hij mee begon na de onverwachte zelfdoding van zijn ogenschijnlijk best gelukkige broer. Een boek over het gevaar van sociaal perfectionisme en niet kunnen praten, en vooral een oproep aan mannen om zichzelf de goede vragen te stellen. In 2018 volgde zijn documentaire 'Man in de knoop', die Nathan met Nipkowschijf-winnaar Frans Bromet maakte. (https://www.npostart.nl/2doc/10-09-2018/KN_1700918) Momenteel volgt Nathan de driejarige opleiding Professionele Communicatie bij Phoenix in Utrecht. Zijn doel daarbij is om mannen te leren helpen beter met hun kracht en kwetsbaarheid om te gaan

Hoe we mannen in leven houden. Mannen zijn fantastisch. Ze kunnen zoveel betekenen en hebben zo veel in hun mars. Waarom sterven er dan twee (in België 2,5) keer zo veel mannen als vrouwen aan suicide? En wat kunnen we daar aan doen? Het antwoord is verbijsterend simpel en dient ook mannen (en vrouwen) die 'gewoon' met het leven worstelen.

Katrien Van der Heyden (°1968)

is socioloog en genderexperte. Ze deed jarenlang onderzoek bij mannen en jongens en combineert een academische achtergrond met projecten en een uitgebreide terreinkennis. Ze is actief als ondervoorzitter in het MenEngage-netwerk België en woont met haar man en 3 (+2) kinderen in Antwerpen.

Is bont en blauw een mannenkleur? Man zijn in tijden van grensoverschrijdend gedrag.

Als samenleving zijn we allemaal verantwoordelijk voor het in stand houden van m/v-stereotypen en dat is veel minder onschuldig dan we denken. Zo dreigen we van onze zonen toxische mannen te maken. In deze lezing geeft Katrien een overzicht van de wijze waarop we van de wieg tot het graf in een genderhokje worden geduwd. Ook mannen. Zij zal ons helpen om de culturele wortels van toxische mannelijkheid te doen begrijpen en handvatten geven om het tij te keren. Ze helpt ons te navigeren door het #MeToo-tijdperk en biedt suggesties om het anders aan te pakken.

Lucas De Man

is regisseur, presentator en theatermaker. Hij werd geboren in Roeselare in 1982, studeerde Germaanse Talen in Leuven en Regie in Amsterdam. Meteen na zijn afstuderen begint Lucas De Man met een groot aantal projecten die aandacht krijgen in de media.

De man is lam: Hij speelt hier een stuk uit de theatervoorstelling, die hij maakte met Ahmet Polat en Rashif El Kaoui. Deze voorstelling maakt deel uit van een breder project met een podcast serie, een foto expo en een serie 'inspiratie talks: De Man Squad.'

(<https://demanislam.nl>)

May Michielsen

is psycholoog en relatietherapeut. Zij werkt samen met haar partner Jan Lens als therapeut en als trainer voor de School voor Relatietherapie en organiseert deze studiedag in het kader van een jaar van de mannen.

De invloed van de genderopvattingen van de relatietherapeut: Het idee dat mannen en vrouwen essentieel biologisch verschillend zijn werd in de jaren zeventig wetenschappelijk bewezen geacht en is intussen al uitgebreid wetenschappelijk ontkracht. Telkens weer blijkt dat deze verschillen meer met machtsverhoudingen te maken hebben dan met geslacht. In relaties zullen veel mannen en vrouwen zich dikwijls niet bewust zijn dat de manier waarop de man zijn man zijn 'uitoefent' hem afsluit voor intimiteit, zijn partner machteloos maakt en haar ervaring diskwalificeert. Besef van het effect van mannelijke macht en genderstereotypen op de man en de vrouw in het paar, kan dan ook een belangrijke bijdrage leveren aan meer intimiteit en tevredenheid in het paar.

Jan Hoet

is psycholoog en psychotherapeut met een systemische, contextuele en dialogische invalshoek. Erkend opleider en supervisor bij de BVRGS en NVRG. Werkzaam in een eigen praktijk voor psychotherapie, supervisie en consultatie.

Geweldloos Verzet en Nieuwe Autoriteit als alternatief voor patriarchale rolpatronen.

Traditioneel werden de taken in de opvoeding van kinderen opgesplitst. Vader vertegenwoordigde de autoriteit, moeder de zorg. Vader kreeg de harde rol, moeder de zachte.

In het gedachtegoed van Haim Omer worden die twee opvoedingstaken meer verbonden: Het gaat over én grenzen stellen, én betrokken zijn. Beide taken krijgen ook een nieuwe invulling: autoriteit komt niet meer van de hiërarchische top, maar van het samenwerkend netwerk en zorg komt tot uiting in allerlei vormen van aanwezigheid.

Voor vaders, moeders, opvoeders ... betekenen geweldloos verzet en nieuwe autoriteit een bevrijding uit stereotype genderrollen.

Jef Slotmaeckers

is certified EFT-therapeut, EFT Supervisor in opleiding en contextueel systeemtherapeut en werkt al 14 jaar met partnergeweld. Hij specialiseerde zich in EFT en geweld en zoekt naar manieren om partnergeweld te benaderen vanuit gehechtheid en de liefde. Samen met Lieven Migerode ontwikkelde hij een nieuwe manier om geweld in relaties te begrijpen en te behandelen. Samen publiceerden ze hierover verschillende artikels en geven ze hierover opleidingen in binnen- en buitenland.

Naar een gender-inclusieve benadering van partnergeweld: Over koppels die vechten voor verbinding. Onderzoek leert ons dat tussen de 55 en de 67% van de koppels die in

relatietherapie zijn te maken hebben gehad met partnergeweld. Veelal heeft de relatietherapeut hier geen weet van. Koppels houden het geweld verborgen of relatietherapeuten pikken signalen van geweld niet op. Decennialang heeft de feministische kijk op geweld ons denken over partnergeweld gedomineerd. Partnergeweld zou vooral gepleegd worden door mannen en vrouwen zijn het slachtoffer. Deze visie doet onrecht aan de ervaringen van geweldkoppels zelf. Nieuwe wetenschappelijke inzichten tonen immers aan dat geweld in koppels evenveel door mannen als door vrouwen gepleegd wordt. Via inzichten uit EFT staan we stil bij hoe we geweld in relaties kunnen begrijpen vanuit een gender-inclusieve benadering.

Wim Slabbinck

vond op zijn veertiende het boek *Human Sexual Response* in de boekenkast van zijn vader. Enkele slapeloze nachten later wist hij het: ooit zou hij seksuoloog worden. In zijn praktijk ontmoet Wim mensen die in de knoop liggen met hun seksualiteit, wat resulteerde in zijn goed onthaalde debuut [Waarom mannen geen seksboeken kopen](#). Wim strijdt voor seksuele emancipatie, het recht op seks en betere seksuele en relationele educatie, voor ons allemaal.

Op Charlie Mag schrijft Wim regelmatig over zijn stokpaardjes, maar ook voor onder andere *De Morgen*, *De Standaard* en bij *De Madammen* op Radio 2 schijnt hij regelmatig zijn licht op *all things sex*. Je ziet hem dit seizoen ook als vaste expert in het tv-programma *Blind Getrouwd*.

Mannen en hun seksualiteit: Slechts één op tien mannen (ten opzichte van één op vier vrouwen) zoekt hulp als de seks niet meer vlot. Pas na jarenlange seksuele problemen durft of moet hij op consult komen en dan is het ook vijf voor twaalf. Mannelijkheid staat nog altijd symbool voor kracht, onkwetsbaarheid en zelfstandigheid. Zo scheppen mannen vaak op over hun bedprestaties, terwijl ze eigenlijk behoefte hebben aan een klankbord. Ze ervaren soms problemen in bed, maar praten er niet over. Spreken is zilver, zwijgen is goud: het lijkt nog altijd het credo voor de man.

In deze lezing bekijken we welke mythes er heersen op het vlak van mannelijke seksualiteit. Hoe krijg je mannen aan de praat over hun seksuele beleving? Hoe kan je als therapeut verbindend werken met mannen in seksuele therapie? Wat is belangrijk in het uitbouwen van de therapeutische relatie met je cliënt?

Erik Cuyvers (1973)

is psychiatrisch verpleegkundige en licentiaat criminologische wetenschappen. Hij volgde de opleiding tot gestalttherapeut in MultidiMens, waar hij tevens verschillende jaren trainer en staflid was. Hij werkt als docent psychiatrische verpleegkunde in HAST en als therapeut, supervisor en trainer in eigen praktijk Mens-in-Zicht.

M – X – V: *“Ik ben een hetero-man die graag met mannen vrijt.”* Toen ik deze uitspraak de eerste keer hoorde, lachte ik met rode kaken. Ik herkende er mijn eigen zoeken in. Ik was een man en verliefd op een andere man. Hoe kon ik mijn mannelijkheid staande houden, als ik door de wereld als homo, en dus niet als een “echte” man, zou worden gepercipieerd? En waarom vond ik dit zo belangrijk?

Tijdens deze lezing neem ik je mee in een stukje van mijn eigen verhaal en dat van enkele cliënten die ‘in de kast’, ‘uit de kast’ of ‘zonder kast’ de lastigheid ervaren van genderstereotypering; en in de zoektocht naar wat daarin bevrijdend is, in de therapiekamer en daarbuiten.

Birsen Taspinar

Is sinds 20 jaar werkzaam als klinisch psychologe met een systeemtheoretische opleiding. Zij is tevens auteur van de literaire non-fictie “Moeders van de stilte”.

Man zijn in twee culturen. Aan de hand van een casus laat ik zien dat andersculturele mannen vaak hulpverleners ontmoeten, die letterlijk en figuurlijk hun taal niet spreken. Figuurlijk omdat ze dikwijls vanuit een vrouwelijk perspectief deze mannen benaderen vanuit genderstereotypen over mannen uit andere culturen. Discriminatiemechanismen zijn veel scherper aanwezig ten opzichte van mannen dan ten opzichte van vrouwen, vanuit het idee dat deze mannen vrouwonvriendelijker, traditioneler en dus niet aangepast aan onze cultuur zijn.

De effecten op therapie laten zich voelen in misdiagnosen, drop-outs en zelfs toename van de symptomen of versterking van het probleem.

Een cultuursensitieve, contextuele en systemische visie is hier onmisbaar, omdat de bedreiging van de familiale en sociale rollen, die deze mannen te vervullen hebben, en van hun positie in de samenleving en de gemeenschap vaak onderschat wordt.